

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a z členov JUDr. Eleny Berthotyovej PhD. a Ing. JUDr. Miroslava Gavalca, v právnej veci žalobcu: **M.**, bytom **N.**, právne zastúpeného JUDr. **J.**, advokátom v **M.**, proti žalovanému: **Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky**, Mierová č. 23, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. 54026/2007-1409 zo dňa 14.11.2007, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/8/2008-60 zo dňa 14.1.2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu Košiciach č. k. 7S/8/2008-60 zo dňa 14.1.2009 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia č. 54026/2007-1409 zo dňa 14.11.2007, ktorým žalovaný na odvolanie žalobcu potvrdil prvostupňové rozhodnutie riaditeľa Colného úradu Čierna nad Tisou zn. R-37192/2007-5334 zo dňa 10.9.2007 o prepustení žalobcu zo služobného pomeru colníka podľa § 183 ods. 1 písm. d/ zákona č. 200/1998 Z. z. o štátnej službe colníkov a o zmene a doplnení niektorých ďalších zákonov (ďalej len zákon) z dôvodu, že žalobca

porušil služobnú prísahu a služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Krajský súd tak rozhodol potom, ako mal z dôkazov vykonaných v správnom konaní za preukázané pochybenie žalobcu pri výkone štátnej služby, na základe čoho dospel k záveru, že správne orgány kvalifikovali konanie žalobcu v súlade so zákonom, najmä vzhľadom na množstvo prevážaných cigariet, spôsob vykonania kontroly a vydanie pokynov pre prejednanie priestupku bez zápisov do počítačovej evidencie, ako aj vzhľadom na nezrovnalosti v nájdení opustenej veci. Podľa názoru súdu sa žalovaný vysporiadal so všetkými odvolacími námietkami žalobcu.

Proti uvedenému rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie a žiadal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť tak, že rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým správnym rozhodnutím, ktoré považuje za nepresvedčivé, sa zrušia a vec sa vráti správnejmu orgánu na ďalšie konanie.

Namietal porušenie svojich práv, keď mu správny orgán neumožnil vyhotoviť fotokópie listinných dôkazov a vyjadril názor, že služobný úrad je pri výkone svojich právomocí povinný rešpektovať zákony, ústavu aj európsky dohovor. K porušeniu Režimu hraničného priechodu Čierna nad Tisou, ktorého sa mal dopustiť tým, že cestujúcich rýchlikom Dukla, u ktorých zistil nezákonný dovoz cigariet, doprevádzal do stanice Čierna nad Tisou a po vykonanej kontrole nezdokumentoval, aké množstvo cigariet cestujúci nezákonne doviezli, ani nevykonával zápisy do prvej evidencie, uviedol, že so žiadnym Režimom hraničného priechodu Čierna nad Tisou nebol oboznámený, čo potvrdzuje aj absencia podpisu žalobcu na zázname o oboznámení sa colníkov s týmto režimom. Dôvodil, že žiadny predpis nezakazuje vykonať dôslednú colnú kontrolu na pobočke colného úradu a keďže v rámci colnej kontroly vo vlaku zistil, že cestujúci dovážali väčšie množstvo cigariet, rozhodol sa vykonať kontrolu v kancelárii, pretože bolo zrejmé, že bude potrebné vykonať množstvo úkonov, ktoré by inak mohli spôsobiť meškanie medzinárodného rýchlika. Dodal, že vo vlaku nie sú vytvorené ani podmienky na vykonanie osobných prehliadok cestujúcich tak, ako to vyžaduje zákon č. 199/2004 Z. z. Podľa jeho názoru tvrdenie súdu, že na nezákonný spôsob vykonania kontroly bol upozornený colníkmi C. a P., neobstojí, pretože títo colníci boli inšpekciou generálneho riaditeľ vypočúvaní v rozpore so zákonom a zápisnice boli vyhotovené pod psychickým nátlakom a hrozbou zastrašovania, že ak nebudú

vypovedať proti žalobcovi, tak budú trestne stíhaní, pričom tieto skutočnosti potvrdili uvedení colníci v zázname o výsluchu svedka pred advokátom žalobcu dňa 21.9.2007.

Za nepravdivý označil záver o nedbalej kontrole cestujúceho J., ktorému nebola prezretá celá batožina a takto mu bolo prepustených 680 ks cigariet a 1 a ½ litra vodky tvrdiac, že u menovaného vykonal kontrolu riadnym spôsobom vo vlaku a nezistil u neho žiadny pašovaný tovar. Podľa jeho názoru menovaný mohol mať tovar ukrytý vo vlaku a preto ho inšpekcia po zastavení rýchlika asi 500 m od miesta, kde vykonal kontrolu, pri následnej colnej kontrole našla.

K tvrdeniu, že nezákonným spôsobom vykonal colnú kontrolu u cestujúcich L., jej maloletého syna, B. a B., uviedol, že žiadnym spôsobom nebolo preukázané, že sporná batožina, v ktorej bolo 3400 ks cigariet patrila L. a menovaná sa jasne vyjadrila, že táto batožina jej nepatrila. Pripomenul, že správny orgán navrhol znovu vypočuť svedkov Š., L. a L., no správny orgán jeho návrhy ignoroval a dôkazy nevykonal. Za nepravdivú označil informáciu, že colník C. mu v čase kontroly povedal, že maloletý M. bol zneužitý svojou matkou na pašovanie cigariet, pretože túto informáciu si len inšpekcia generálneho riaditeľa účelovo napísala do zápisnice o podaní vysvetlenia a colník C. ju pod hrozbou zastrážovania musel podpísať.

Za zmätočné označil tvrdenie žalovaného, že do počítačovej evidencie nezapísal osoby, ktoré sa dopustili porušenia colných predpisov, pretože podľa rozkazu GR CR SR č. 1/2007 sa zapisuje len taký tovar, resp. cigarety, na ktoré cestujúci podá colné vyhlásenie a v colnom konaní sa mu prepustí tovar v rámci bezcolného limitu. Uviedol, že keďže J. a A. mu žiadne colné vyhlásenia nepodali, tak im žiadny tovar v rámci bezcolného limitu do režimu voľný obeh neprepustil. Pokiaľ mal súd na mysli Nariadenie GR CR SR č. 93/2007, podľa bodu 2, ods. 9, po odhalení podozrenia porušenia predpisov má organizačný útvar, ktoré podozrenie odhalil, zapísať prípad do APV bez zbytočného odkladu a to najneskôr do konca nasledujúcej služby. Zdôraznil, že dňa 21.7.2007 bolo v službe viac colníkov a žiadna právna norma neukladala, že hore uvedenú povinnosť mal vykonať on sám. Podotkol, že v ten deň bolo na pobočke vykonané množstvo úkonov, colníci boli v časovej tiesni a boli zastrážovaní a na túto povinnosť pravdepodobne zabudli. Poukázal aj na osobnú prehliadku, ktorú u neho inšpekcia generálneho riaditeľa v ten deň vykonala, čo malo tiež vplyv na jeho psychiku.

Ďalej uviedol, že rovnaké variabilné symboly na rozhodnutiach o colných priestupkoch boli len preto, že colníčka P. mu omylom nadiktovala rovnaký variabilný symbol, čo potvrdila aj do záznamu o výsluchu pred advokátom dňa 21.9.2007. Tento formálny nedostatok nemal podľa názoru žalobcu za následok neuhradenie uloženej sankcie, ani spáchanie trestného činu, pretože tieto rozhodnutia je možné od seba rozlíšiť množstvom iných identifikačných znakov (rozdielne mená, množstvo tovaru...). Podľa žalobcu tento formálny nedostatok nemožno kvalifikovať ako porušenie služobnej disciplíny zvlášť hrubým spôsobom. Trval na tom, že neporušil žiadny predpis, keď vymenil prvé dve strany rozhodnutia s opravenými variabilnými symbolmi a tieto listy pripojil k pôvodnému rozhodnutiu, ale že takto legitímnym spôsobom vzniknutý nedostatok odstránil.

Na záver vyjadril presvedčenie, že svojim konaním sa nedopustil porušenia služobnej disciplíny zvlášť hrubým spôsobom, ale dopustil sa len formálnych nedostatkov, teda išlo len o disciplinárne previnenie podľa § 48 ods. 1 zákona, za ktoré je možné uložiť aj iné sankcie ako prepustenie zo služobného pomeru.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu zaujal stanovisko k vzneseným námietkam a napadnutý rozsudok krajského súdu navrhol ako vecne správny potvrdiť.

K námietke žalobcu o obmedzovaní jeho právneho zástupcu pri zastupovaní a bránení pri výkone práv advokáta uviedol, že žalobcov právny zástupca sa 18.9.2007 dostavil na Colný úrad Čierna nad Tisou s požiadavkou nahliadnuť do spisu, ktorej bolo plne vyhovené. Právny zástupca v čase od 9.50 do 12.35 hod študoval obsah spisu a robil si z neho výpisky. Po preštudovaní spisu z neho vybral niektoré dokumenty a predložil ich Ing. Č. s poznámkou, že je to jeho povinnosť vyhotoviť ich fotokópie, na čo mu bolo oznámené, že v § 226 zákona sa takáto povinnosť medzi právami a povinnosťami účastníkov v konaní nenachádza. Za nepravdivú označil námietku, že právny zástupca bol „tlačený“ odvolacou lehotou, keďže zo spisu je zrejmé, že v čase nahliadania uplynula len polovica odvolacej lehoty. Trval na tom, že v žiadnom smere neobmedzil právneho zástupcu pri zastupovaní žalobcu vo veci služobného pomeru a ani mu nijakým spôsobom nebránil pri výkone jeho práv.

V súvislosti s námietkami žalobcu týkajúcimi sa spôsobu vykonania colnej kontroly v rýchliku Dukla uviedol, že v konaní bolo preukázané, že žalobca 21.7.2007 sa svojvoľne a v rozpore s režimom hraničného priechodu Čierna nad Tisou – Čop rozhodol doprevádzať cestujúcich rýchlika Dukla, u ktorých bol zistený nezákonný dovoz cigariet do stanice Čierna nad Tisou, po vykonaní colnej kontroly cestujúcich nezdokumentoval, aké množstvo cigariet nezákonne doviezli, nevykonával zápisy do prvotnej evidencie a takto konal napriek upozorneniu zo strany colníkov C. a P. Poukázal na obsah zápisnice z 24.7.2007, z ktorej vyplýva, že žalobca sám bez polozenia otázky priznal, že „takýto prípad colnej kontroly, odkedy platia nové režimové opatrenia, je ojedinelý. Tak sa od 18.6.2007 už nerobí.“ Podľa žalovaného je z uvedeného zrejmé, že žalobca si bol vedomý, že colná kontrola nebola vykonaná podľa platných režimových opatrení hraničného priechodu Čierna nad Tisou.

Žalovaný označil výpovede colníkov C. a P. urobené pred právnym zástupcom žalobcu dňa 21.9.2007 za účelové a ich obsah za nepravdivý, pretože títo colníci zásadne zmenili obsah svojej výpovede a to až potom, čo im bolo doručené rozhodnutie o prepustení zo služobného pomeru a navyše poukázal na skutočnosť, že výpovede boli získané v rozpore s právnymi predpismi, keďže títo colníci neboli generálnym riaditeľom CR SR zbavení mlčanlivosti, čo je predpoklad toho, aby mohli colníci vypovedať o skutočnostiach, s ktorými sa oboznámili pri plnení úloh colnej správy.

Za nepravdivé označil žalovaný tvrdenie žalobcu, že u J. vykonal colnú kontrolu riadne, pretože do zápisnice spísanej inšpekciami sa žalobca vyjadril tak, že cestujúci Š. mu na jeho výzvu, či dováža cigarety, odpovedal, že jeden kartón a po výzve mu otvoril batoh, z ktorého vybral von veci asi z 2/3 a ukázal mu, že mal ešte 1 fľašu vodky. Zotrval na svojom závere, že colná kontrola bola v tomto prípade vykonaná nedbalo a povrchno, keďže neboli skontrolované ani bočné kapsy ani spodok batoha, kde boli inšpekciami nájdené pri následnej kontrole zvyšné cigarety aj alkohol. To, že pašovaný tovar nemal cestujúci Š. ukrytý v iných priestoroch rýchlika, vyplýva aj z vyjadrení colníkov M. a T. spísaných do zápisnice inšpekcie, ktorí vykonali priestorovú colnú kontrolu rýchlika,.

K námietkam žalobcu o spôsobe výkonu colnej kontroly u cestujúcich L., L., B. a B. a o jeho následnom postupe žalovaný poukázal na obsah zápisníc zo dňa 24.7.2007, z ktorých bolo zrejmé, že žalobca sám zistil nezákonný dovoz u týchto osôb, zadržal im pasy a vyzval ich, aby si vzali všetky svoje veci z vlaku, pričom maloletý L. si niesol svoju tašku za

chrptom a každý z týchto cestujúcich mal v svojej taške asi 18 kartónov cigariet. Žalovaný pripomenul, že z výpovede colníka C. zo dňa 24.7.2007 bolo zrejmé, že tento žalobcovi povedal, že u maloletého L. a jeho matky išlo o trestný čin, nie o priestupok L. a derelikt L. a že k veci treba privolať vyšetrovateľa. Uviedol, že colníčka P. vypovedala, že „tieto listiny spravila z dôvodu toho, že p. H. mi povedal, že na cigarety, ktoré pašoval maloletý M., nie je možné vydať rozhodnutie o priestupku, ale vec treba posúdiť ako derelikt a v žiadnom prípade ako trestný čin“.

Žalovaný k námietke žalobcu o nevykonaní ním navrhovaných dôkazov, uviedol, že vo veci bol stav zistený dostatočne a preto nepovažoval za potrebné navrhované výsluchy vykonať.

Žalovaný nepovažoval za dôvodné ani námietky žalobcu týkajúce sa spôsobu evidencie, keď poukázal na Rozkaz GR CR SR č. 1/2007, ktorý v odd. 2 - zápis cestujúcich na územie spoločenstva – stanovuje, že do aplikácie Talon sa zapisuje osoba, ktorá sa dopustila porušenia colných predpisov. V súvislosti s tým poukázal aj na nariadenie GR CR SR č. 93/2007 prevádzka APV „porušenie predpisov“, ktoré v 2. odd., ods. 9 stanovuje povinnosť zapísať bez zbytočného odkladu, najneskôr však do konca nasledujúcej zmeny, porušenie predpisov organizačnému útvaru, ktorý toto porušenie odhalil, čo v praxi znamená, že ten colník, ktorý porušenie colných predpisov zistil, toto porušenie aj zapíše do príslušného programu a keďže bolo nesporné, že cestujúce B. a L. sa colných priestupkov dopustili, mal tieto porušenia do systému zapísať žalobca. Za nepodložené považoval tvrdenia žalobcu o zastrašovaní colníkov zo strany inšpekcie a o časovej tiesni, v ktorej v ten deň konali, keďže všetky žalobcom uvádzané činnosti patria do bežnej činnosti PCÚ a ide o pravidelné úkony bežne zvládané v čase pracovnej zmeny. Poukazovanie žalobcu, že v spise chýba záznam o jeho osobnej prehliadke, považoval za nepodstatné, pretože nejde o skutočnosť súvisiacu s porušením služobnej disciplíny žalobcom.

Žalovaný vyjadril presvedčenie, že žalobca v prípade cestujúcich L., jej syna a B. konal premyslene tak, aby tieto osoby po dohode s ním nemuseli hradiť uložené finančné sankcie a zároveň, aby sa táto skutočnosť nedala zistiť z evidencie na PCÚ, pričom toto podozrenie posilňuje aj fakt, že cestujúce B. a L. neboli zapísané v programe Talon, kde by pri zachovaní správneho postupu bolo aj vyznačené, že sa dopustili colného priestupku. V súvislosti s tým poukázal na vystavenie rozhodnutí s totožným variabilným symbolom, čo

spôsobilu situáciu, keď B. nemusela uhradiť uloženú sankciu a táto skutočnosť by sa nedala zistiť na PCÚ žiadnym spôsobom. Zdôraznil, že totožný stav nastal ohľadne rozhodnutí na mená L. a Š., opäť vydané s rovnakým variabilným symbolom.

Na záver žalovaný vytkol žalobcovi, že nepostupoval pri výmene rozhodnutí tak, ako to uviedol, ale prvé dve strany rozhodnutí s nesprávnymi variabilnými symbolmi zlikvidoval a novovytvorené strany pripojil k tretím stranám pôvodných rozhodnutí, na ktorých bolo uvedené, že písomné vyhotovenie rozhodnutia bolo prevzaté 21.7.2007 a podpis priestupcu, čo však nebola pravda, keďže opravené rozhodnutia doručil žalobca menovaným až 24.7.2007 a navyše na tretích stranách bol uvedený dátum vystavenia 21.7.2007 a preto žalovaný konštatoval, že opravené rozhodnutia neboli v súlade s § 47 a § 51 SP.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v intenciách dôvodov podaného odvolania a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP) s tým, že rozsudok verejne vyhlásil dňa 18. mája 2010 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 OSP).

Odvolací súd v medziach a rozsahu dôvodov odvolania preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a konania týmto rozhodnutiam predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu uplatnenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Odvolací súd zo spisu krajského súdu ako aj z administratívneho spisu žalovaného zistil, že rozhodnutím riaditeľa Colného úradu Čierna nad Tisou zn. R-37192/2007-5334 zo dňa 10.9.2007 bol žalobca prepustený zo služobného pomeru colníka podľa § 183 ods. 1 písm. d/ zákona z dôvodu, že porušil služobnú prísahu a služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Žalobca porušil základné povinnosti colníka stanovené v § 44 ods. 3 písm. a/,

b/, h/, g/ a i/ zákona tým, že dňa 21.7.2007 pri colnej kontrole cestujúcich rýchlika Dukla v čase okolo 19.55 hod.:

- porušil režim hraničného prechodu Čierna nad Tisou, keď neukončil colné prejedanie cestujúcich na kontrolnom stanovišti č. 1 na hranici,
- povrchne a nedbalo vykonal colnú kontrolu cestujúceho Š.,
- v rozpore so skutočným stavom veci colne prejednal nezákonný dovoz cigariet v celkovom množstve 7 080 ks, dovážaných cestujúcou L. a jej maloletým synom, keď celkové množstvo cigariet rozdelil na 3 600 ks a vydal na toto množstvo rozhodnutie o priestupku na meno J. a na 3 480 ks vydal pokyn pre colníčku P. vystaviť verejnú vyhlášku ako na opustenú vec,
- nezapísal do počítačovej evidencie Talon cestujúce L. a B., v rozpore s nariadením GR CR SR č. 125/2005, rozkazom GR CR SR č. 14/2005, 43/2005 a 1/2007 ako aj s rozkazom RCÚ Čierna nad Tisou č. 74/2007,
- nezapísal do počítačovej evidencie porušenia predpisov colné priestupky cestujúcich Š., B. a L., čím konal v rozpore s nariadením GR CR SR č. 93/2007.

Ďalej žalobca v rozpore so SP vykonal opravy v rozhodnutiach o colných priestupkoch cestujúcich B. a L., u ktorých vymenil prvé 2 strany po tom, čo zistil, že v rozhodnutiach sú chybné údaje.

Prvostupňový správny orgán dospel k záveru, že žalobca pri colnej kontrole rýchlika, cestujúcich a ním vykonaných opravách v rozhodnutiach o colnom priestupku opakovane konal v príkrom rozpore so zákonmi, predpismi, nariadeniami a rozkazmi nadriadených, a to aj napriek upozorneniam iných príslušníkov, čím zvlášť hrubo porušil služobnú disciplínu a služobnú prísahu. Zároveň konštatoval, že by ponechanie žalobcu v služobnom pomere bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, nakoľko spôsob, intenzita a rozsah porušenia služobnej disciplíny nedáva záruku na ďalší riadny výkon štátnej služby a jeho hrubé porušenie základných povinností colníka a služobnej prísahy a v konečnom dôsledku aj jeho prístup k výkonu služby vytvára a posilňuje negatívnu mienku verejnosti, narušuje vážnosť colnej správy a ohrozuje dôveru k colnej správe.

Na základe odvolania žalobcu žalovaný rozhodnutím č. 54026/2007-1409 zo dňa 14.11.2007 potvrdil prvostupňové rozhodnutie. V odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval, že uvedeným konaním žalobca porušil služobnú prísahu a služobné povinnosti

zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Odôvodnenie tohto rozhodnutie je obsahovo totožné s vyjadrením žalovaného k odvolaniu žalobcu.

Podľa § 17 ods. 1 zákona občan pri vzniku služobného pomeru colníka skladá služobnú prisahu, ktorá znie: "Sľubujem vernosť Slovenskej republike. Budem čestný, statočný a disciplinovaný. Svoje sily a schopnosti vynaložím na to, aby som chránil práva občanov, ich bezpečnosť a verejný poriadok, a to i s nasadením vlastného života. Budem sa riadiť ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi. Tak prisahám!"

Podľa § 44 ods. 3 zákona colník je povinný

- a) **plniť svedomite úlohy, ktoré sú uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený,**
- b) **vykonávať štátnu službu osobne, riadne a včas,**
- c) oznámiť bezprostredne nadriadenému poruchy a nedostatky, ktoré ohrozujú alebo sťažujú výkon štátnej služby a hroziacu škodu,
- d) zakročiť, ak hrozí škoda a na jej odvrátenie je potrebný neodkladný zákrok; nemusí tak konať, ak mu v tom bráni dôležitá okolnosť alebo ak by tým seba alebo iné osoby vystavil vážnemu nebezpečenstvu ohrozenia života alebo zdravia,
- e) pri výkone štátnej služby dodržiavať pravidlá služobnej zdvorilosti a správať sa slušne k štátnym zamestnancom a v služobnom styku aj k ostatným občanom,
- f) zdržať sa konania, ktoré by mohlo viesť k stretu dôležitého záujmu štátnej služby s osobnými záujmami, najmä nezneužívať informácie získané v súvislosti s výkonom štátnej služby na vlastný prospech alebo na prospech iného,
- g) **v štátnej službe i mimo štátnej služby zdržať sa konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť colnej správy alebo ohroziť dôveru k colnej správe,**
- h) **dodržiavať služobnú disciplínu,**
- i) **vykonávať štátnu službu nestranne,**
- j) poskytnúť colnej správe osobné údaje, ktoré sú nevyhnutné na realizáciu práv a povinností vyplývajúcich zo služobného pomeru,

- k) plne využívať čas služby a dodržiavať stanovený základný čas služby v týždni, prípadne kratší čas služby v týždni; to neplatí v prípade, že mu bolo udelené služobné voľno alebo dovolenka,
- l) byť pri výkone štátnej služby usstrojený a dbať o náležitú úpravu svojho zovňajšku,
- m) oznámiť bezodkladne bezprostredne nadriadenému príbuzenské vzťahy podľa § 18, ku ktorým došlo počas trvania služobného pomeru,
- n) oznámiť bez zbytočného odkladu nadriadenému stratu alebo odcudzenie svojej služobnej zbrane, služobného preukazu alebo služobného odznaku,
- o) podrobiť sa lekárskej prehliadke, prieskumnému konaniu alebo psychologickému vyšetreniu na zistenie zdravotnej a duševnej spôsobilosti na výkon štátnej služby,
- p) nastúpiť do výkonu štátnej služby bezodkladne po zrušení rozhodnutia o skončení služobného pomeru a oboznámiť s týmto rozhodnutím bezprostredne nadriadeného,
- q) predložiť bezodkladne nadriadenému rozhodnutia zakladajúce stratu bezúhonnosti,
- r) zabezpečiť účelné a hospodárne spravovanie a využívanie finančných zdrojov, zariadení a služieb, ktoré mu boli zverené,
- s) plniť aj povinnosti vyplývajúce z iných všeobecne záväzných právnych predpisov.

Podľa § 183 ods. 1 písm. d/ zákona služobný úrad prepustí colníka zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Podľa § 227 zákona za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav vecí a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi (ods. 1).

Dôkazom sú najmä výpovede, vyjadrenia osôb vrátane účastníkov konania, odborné posudky, znalecké posudky, správy, vyjadrenia a potvrdenia orgánov a organizácií, listiny, veci a ohliadka (ods. 2).

Účastník konania je oprávnený navrhnúť na podporu svojich tvrdení dôkazy (ods. 3).

Oprávnený orgán hodnotí dôkazy podľa vlastnej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti (ods. 4).

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku súdu v intenciách podaného odvolania a v nadväznosti na neho aj rozhodnutia žalovaného ako aj konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že colné orgány si pre svoje rozhodnutie vo veci zadovážili dostatok skutkových podkladov, na základe ktorých náležite zistili skutkový stav a výkladom relevantných zákonných ustanovení dospeli k správne právnemu záveru, že konanie žalobcu tak ako je konkretizované v napadnutom rozhodnutí bolo porušením služobných povinností colníka a v rozpore s obsahom služobnej prísahy a preto bolo správnymi orgánmi dôvodne kvalifikované ako zvlášť hrubé porušenie služobnej prísahy a služobných povinností podľa § 183 ods. 1 písm. d/ zákona.

Námietky žalobcu uvedené v odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa, ktoré sa v podstate zhodovali s námietkami vznesenými v správnom konaní ako aj v žalobe, neboli podľa názoru odvolacieho súdu spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia. Žalovaný sa nimi dôsledne zaoberal a svoje stanovisko k nim vyčerpávajúcim spôsobom uviedol vo svojom rozhodnutí. S jeho záverom v ich posúdení sa súd prvého stupňa stotožnil dôvodne, pretože aj podľa názoru odvolacieho súdu, bolo možné k nemu dospieť vyhodnotením obsahu správy zo šetrenia colnej kontroly rýchlika Dukla a následných úkonov colníkov PCÚ ČNT zo dňa 30.7.2007, obsahu zápisníc o podaní vysvetlenia žalobcom, colníkmi C. a M. zo dňa 21.7.2007 a zo dňa 24.7.2007, obsahu zápisníc spísaných dňa 13.8.2007 a 14.8.2007 na zamestnaneckom oddelení Colného úradu Čierna nad Tisou a obsahu úradného záznamu zo dňa 25.7.2007, z ktorých vyplýva, že žalobca dňa 21.7.2007 pri colnej kontrole cestujúcich rýchlika Dukla na hraničnom priechode Čierna nad Tisou porušil režim tohto hraničného prechodu, keď neukončil colné prejedanie cestujúcich priamo na hranici, na kontrolnom stanovišti č. 1 a to i napriek tomu, že režimové opatrenie zo dňa 6.6.2007 poznal, čo vyhlásil do zápisnice zo dňa 24.7.2007, ktorú aj vlastnoručne podpísal. Z uvedených dôkazov je zrejmé aj to, že žalobca vykonal nedbalo a povrchno colnú kontrolu cestujúcich Š., L., B. a L.. U cestujúceho Š. bolo pri následnej colnej kontrole objavených 680 ks nezákonne dovážaných cigariet a 1,5 litra vodky a to v bočných vreckách a v spodnej časti jeho batožiny, pričom žalobca prehľadal jeho batožinu len do 2/3. Napriek podozreniu a upozorneniu žalobcu zo strany kolegov i príslušníkov inšpekcie, že cestujúca L. zrejme zneužila svojho maloletého syna M. na pašovanie cigariet a teda že sa jedná o trestný čin, v rozpore so skutočným stavom veci prejednal nezákonný dovoz cigariet v množstve 7080 ks dovážaných L. a jej synom tak, že na 3600 ks cigariet vydal rozhodnutie o priestupku a na

zvyšných 3480 ks nechal vystaviť verejnú vyhlášku na opustenú vec, hoci bolo preukázané, že tieto cigarety mal v batožine maloletý L., čo vyplýva aj zo zápisníc zo dňa 24.7.2007.

Odvolaací súd zhodne so závermi krajského súdu nepovažoval za dôvodné ani námietky žalobcu týkajúce sa postupu pri evidencii osôb, ktoré sa dopustili porušenia colných predpisov a omylu, resp. opravy v rozhodnutiach, keďže Rozkaz GR CR SR č. 1/2007 v odd. 2 - zápis cestujúcich pri vstupe na územie Spoločenstva – pod písm. d/ stanovuje, že do aplikácie Talon sa zapisuje osoba, ktorá sa dopustila porušenia colných predpisov a Nariadenie GR CR SR č. 93/2007 - prevádzka APV „porušenie predpisov“ v 2. odd., ods. 9 stanovuje povinnosť zapísať bez zbytočného odkladu, najneskôr však do konca nasledujúcej zmeny, porušenie predpisov organizačnému útvaru, ktorý toto porušenie odhalil, čo znamená, že každé porušenie colných predpisov sa musí zapísať do príslušného programu a keďže bolo nesporné, že cestujúce B. a L. sa colných priestupkov dopustili, mali byť aj tieto osoby a porušenia colných predpisov do systému zapísané.

Z administratívneho spisu vyplýva, že žalobca dňa 21.7.2007 vystavil rozhodnutie o colnom priestupku na meno A., ktoré malo totožný variabilný symbol, ako uviedol colník C. v nám vystavenom rozhodnutí o colnom priestupku na meno M.. Žalobca tiež vystavil dňa 21.7.2007 rozhodnutia na meno J. a J., opäť s totožnými variabilnými symbolmi. Podľa názoru správneho orgánu aj s ohľadom na skutočnosť, že cestujúce L. a B. neboli zapísané do evidencie Talon, žalobca takto konal v úmysle kryť nelegálnu činnosť týchto cestujúcich, ktoré by po uhradení vymeranej pokuty druhými osobami (Š., S.) pokutu už platiť nemuseli. Opravy týchto rozhodnutí vykonal následne žalobca v rozpore so SP, keďže prvé dve strany rozhodnutí s nesprávnymi variabilnými symbolmi zlikvidoval a novovytvorené strany pripojil k tretím stranám pôvodných rozhodnutí, na ktorých bolo uvedené, že písomné vyhotovenie rozhodnutia bolo prevzaté 21.7.2007 a podpis priestupcu, čo však nebola pravda, keďže opravené rozhodnutia doručil žalobca menovaným až 24.7.2007 a navyše na tretích stranách bol uvedený dátum vystavenia 21.7.2007. Žalovaný preto aj podľa názoru odvolacieho súdu správne skonštatoval, že takto opravené rozhodnutia neboli v súlade s ustanoveniami § 47 až 51 SP.

Ani podľa názoru odvolacieho súdu nemožno konštatovať, že správny orgán bránil advokátovi vo výkone práva, keď z administratívneho spisu žalovaného vyplýva, že právny zástupca žalobcu sa dňa 18.9.2007 dostavil na Colný úrad Čierna nad Tisou s požiadavkou

nahliadnuť do spisu, ktorej bolo plne vyhovené - právny zástupca v čase od 9.50 do 12.35 hod študoval obsah spisu a robil si z neho výpisky. Po preštudovaní spisu z neho vybral niektoré dokumenty a predložil ich Ing. Č. s poznámkou, že je to jeho povinnosť vyhotoviť ich fotokópie, na čo mu bolo oznámené, že v § 226 zákona sa takáto povinnosť medzi právami a povinnosťami účastníkov v konaní nenachádza. Námietku spočívajúcu v nesúhlase s takýmto postupom pracovníka žalovaného, ktorý nemá vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia a proti ktorému právny zástupca podal sťažnosť, odvolací súd nepovažoval za dôvodnú.

Za nepresvedčivé považoval súd tvrdenie zástupcu žalobcu spochybňujúce obsah zápisníc z výsluchov colníkov C. a P. pre inšpekciu GR pre údajné zastrašovanie a psychický nátlak, čo mali potvrdiť v zázname o výsluchu pred zástupcom žalobcu dňa 21.9.2007, nakoľko predmetné zápisnice (z 21., 24.7.2007) obsahujúce aj prehlásenie, že ide o výpoveď pravdivú a dobrovoľnú, sú riadne menovanými podpísané, bez námietok k ich obsahu resp. zmienky v spise o prípadne oficiálnej sťažnosti k spôsobu ich výsluchu.

Z uvedených dôvodov ani odvolací súd nepovažoval námietky žalobcu za opodstatnené a schopné spochybniť záver žalovaného a preto a ani v odvolacom konaní nebolo možné na ne prihliadnuť.

Konanie žalobcu, ktoré bolo v správnom konaní dostatočne preukázané, bolo aj podľa názoru odvolacieho súdu dôvodne správnymi orgánmi posudzované ako zvlášť hrubé porušenia služobnej prísahy a služobnej povinnosti, pričom je potrebné pripomenúť, že pre konštatovanie konania predstavujúceho v zmysle ustanovenia § 183 ods. 1 písm. d) zákona dôvod pre prepustenie colníka zo služobného pomeru sa nevyžaduje porušenie služobných povinností takej intenzity, ktorá by bola charakterizovaná ako úmyselné konanie colníka.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že pokiaľ krajský súd žalobu zamietol podľa § 250j ods. 1 OSP z dôvodu, že preskúmané rozhodnutie žalovaného je vecne a právne správne, rozhodol vo veci skutkovo správne a v súlade so zákonom a preto odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 v spojení s § 246c ods. 1 a § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

Žalobca bol v odvolacom konaní neúspešný, preto mu súd náhradu trov odvolacieho konania v zmysle § 246c ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 a § 250k ods. 1 OSP nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 18. mája 2010

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová